

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 6. oktobra 2021 *

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Vzajemno priznavanje – Denarne kazni – Okvirni sklep 2005/214/PNZ – Razlogi za nepriznanje in neizvršitev – Člen 20(3) – Odločba o naložitvi denarne kazni – Spoštovanje pravice do obrambe – Vročitev dokumentov v jeziku, ki ga kaznovana oseba ne razume – Prevod bistvenih elementov odločbe“

V zadevi C-338/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (občinsko sodišče Lodž center v Lodžu, Poljska) z odločbo z dne 7. julija 2020, ki je na Sodišče prispela 22. julija 2020, v postopku zaradi priznanja in izvršitve denarne kazni, naložene

D.P.,

ob udeležbi

Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, L. Bay Larsen, M. Safjan in N. Jääskinen, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty J. Szubert, Prokurator Regionalny,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za nizozemsko vlado M. K. Bulterman, P. Huurnink in J. Langer, agenti,

* Jezik postopka: poljščina.

– za Evropsko komisijo M. Rynkowski in M. Wasmeier, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. septembra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 20(3) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL 2005, L 76, str. 16), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2005/214).
- 2 Ta predlog je bilo vložen v okviru postopka, ki ga je začel Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) (centralni urad za sodno izterjavo, ministrstvo za varnost in pravosodje (CJIB), Nizozemska), da bi se na Poljskem priznala in izvršila denarna kazen, ki je bila D. P. na Nizozemskem naložena zaradi kršitve cestnoprometnih predpisov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 1 in 2 Okvirnega sklepa 2005/214 je navedeno:
  - „(1) Evropski svet je na zasedanju v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 potrdil načelo vzajemnega priznavanja, ki mora postati temelj pravosodnega sodelovanja tako v civilnih kot v kazenskih zadevah znotraj [Evropske] unije.
  - (2) Načelo vzajemnega priznavanja je treba uporabljati za denarne kazni, ki jih izrečejo pravosodni ali upravni organi, da bi olajšali izvršbo takšnih kazni v državah članicah, razen v državi, kjer je bila kazen izrečena.“
- 4 Člen 1 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitve“, določa:

„V tem okvirnem sklepu:

  - (a) ‚odločba‘ pomeni dokončno odločbo, s katero je fizični ali pravni osebi naloženo plačilo denarne kazni, pri čemer gre za odločbo:

[...]

    - (ii) organa države izdajateljice, razen sodišča, v zvezi s kaznivim dejanjem po pravu države izdajateljice, pod pogojem, da je zadevna oseba imela možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;
    - (iii) organa države izdajateljice, razen sodišča, za dejanja, ki se po pravu države izdajateljice kaznujejo ker pomenijo kršitev pravnih predpisov, pod pogojem, da je zadevna oseba imela možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

[...];

(b) ‚denarna kazen‘ pomeni obveznost plačila:

(i) denarnega zneska iz odločbe o obsodbi zaradi kršitve;

[...]“.

5 Člen 3 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Temeljne pravice“, določa:

„Ta okvirni sklep ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe [EU].“

6 Člen 4 istega okvirnega sklepa, naslovljen „Posredovanje odločb in vključitev osrednjega organa“, v odstavku 1 določa:

„Odločbo skupaj s potrdilom iz tega člena, je mogoče posredovati pristojnim organom države članice, v kateri ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila izdana odločba, premoženje ali dohodke, tam običajno prebiva ali ima, v primeru pravne osebe, tam registriran sedež.“

7 Člen 5 Okvirnega sklepa 2005/214, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavku 1 določa:

„Če so naslednje kršitve kaznive v skladu z opredelitvijo po zakonodaji države izdajateljice, imajo pod pogoji iz tega okvirnega sklepa in brez preverjanja dvojne kaznivosti dejanja, za posledico priznanje in izvršbo odločb:

[...]

– ravnanja, ki so v nasprotju s predpisi o varnosti v prometu, vključno s kršitvami pravil o številu ur vožnje in času počitka, ter predpisov o nevarnem blagu,

[...]“.

8 Člen 6 tega okvirnega sklepa določa:

„Pristojni organi v državi izvršiteljici priznajo odločbo, ki jim je bila posredovana v skladu s členom 4, brez nadaljnjih formalnosti in nemudoma ukrenejo vse potrebno za njeno izvršbo, razen če pristojni organ sklene, da bo uveljavljal enega izmed razlogov za zavrnitev priznanja ali izvršbe, ki so predvideni v členu 7.“

9 Člen 7 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Razlogi za zavrnitev priznanja ali izvršitve“, določa:

„[...]

2. Poleg tega lahko pristojni organ v državi izvršiteljici priznanje ali izvršbo odločbe zavrne, če:

[...]

g) glede na potrdilo iz člena 4 zadevna oseba v pisnem postopku v skladu s pravom države izdajateljice ni bila obveščena osebno ali prek zastopnika, pooblaščenega v skladu z nacionalnim pravom, o pravici, da izpodbija odločbo, in o rokih za takšno pravno sredstvo;

[...]

3. Preden pristojni organ v državi izvršiteljici v primerih iz odstavkov 1 ter 2(c), (g), (i) in (j) odloči, da bo bodisi v celoti bodisi delno zavrnil priznanje in izvršbo odločbe, se na kakršen koli primeren način posvetuje s pristojnim organom v državi izdajateljici in ga, kadar je to ustrezno, zaprosi, da mu brez odlašanja posreduje informacije, ki jih potrebuje.“

10 Člen 20(3) istega okvirnega sklepa določa:

„Če je potrdilo iz člena 4 razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 Pogodbe, lahko vsaka država članica ugovarja priznavanju in izvršbi odločb. Uporabi se postopek iz člena 7(3).“

Poljsko pravo

11 Člen 611ff (1) Kodeks postępowania karnego (zakonik o kazenskem postopku) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, določa:

„Če država članica [Unije] (v nadaljevanju: tega poglavja: ‚država izdajateljica‘) zahteva izvršitev pravnomočne odločbe o naložitvi denarnih kazni, to odločbo izvrši občinsko sodišče, v katerega sodnem okraju ima storilec premoženje ali prejema dohodke ali ima stalno ali začasno prebivališče [...].“

12 Člen 611fg(1), točka 9, zakonika o kazenskem postopku v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, pooblašča poljsko sodišče, da zavrne izvršitev odločbe, če iz vsebine potrdila izhaja, da oseba, ki jo odločba zadeva, ni bila pravilno poučena o možnosti in pravici do pritožbe zoper to odločbo.

Nizozemsko pravo

13 V skladu z navedbami v predložitveni odločbi je CJIB osrednji upravni organ, ki je odgovoren za izterjavo denarnih kazni, izrečenih za dejanja, storjena na ozemlju Kraljevine Nizozemske.

14 Na kazenski plačilni nalog, ki ga izda CJIB, se je mogoče v roku šestih tednov pritožiti na državno tožilstvo v L.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

15 CJIB je 21. januarja 2020 pri predložitvenem sodišču, Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (občinsko sodišče Lodž center v Lodžu, Poljska) vložil zahtevo za priznanje in izvršitev odločbe z dne 22. julija 2019, ki je postala pravnomočna 2. septembra 2019 in s katero je bila osebi D. P., ki prebiva na Poljskem, naložena globa v višini 210 EUR zaradi kršitve cestnoprometnih pravil, in sicer vožnje vozila, katerega dve pnevmatiki nista izpolnjevali predpisanih zahtev, ki je bila storjena 11. julija 2019.

16 V odgovor na zahtevo po informacijah, ki jo je to sodišče naslovilo na CJIB, je ta navedel, da odločba z dne 22. julija 2019 naslovniku ni bila vročena skupaj z njenim prevodom v poljski jezik. Dodal je, da je bila ta odločba napisana v nizozemščini in da so ji bila priložena dodatna pojasnila v angleškem, francoskem in nemškem jeziku ter napotitev na spletno mesto www.cjib.nl, na kateri

so bile v poljskem jeziku navedene informacije, ki se med drugim nanašajo na to, kako lahko zadevna oseba plača kazen, vloži pritožbo zoper njo in stopi v stik s CJIB, da bi postavila vprašanja ali dobila dodatna pojasnila.

- 17 D. P. je na obravnavi pred predložitvenim sodiščem pojasnil, da je okoli začetka decembra 2019 prejel dopis z Nizozemske, ki ni vseboval prevoda v poljščino, tako da, ker ni razumel njegove vsebine, nanj ni mogel odgovoriti.
- 18 Čeprav predložitveno sodišče priznava, da Okvirni sklep 2005/214 ne vsebuje nobene določbe, iz katere bi bilo izrecno razvidno, da je treba naslovniku odločbe o naložitvi denarne kazni vročiti njen prevod, vseeno meni, da mora biti tako kot obvestila o prekrških, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2015/413 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2015 o lažji čezmejni izmenjavi informacij o prometnih prekrških, povezanih z varnostjo v cestnem prometu (UL 2015, L 68, str. 9) in Direktive 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL 2010, L 280, str. 1), vsaka odločba o naložitvi denarne kazni v smislu Okvirnega sklepa 2005/214 kaznovani osebi vročena v jeziku, ki ga razume, da bi lahko izvrševala svojo pravico do obrambe in da je zagotovljena njena pravica do poštenega sojenja.
- 19 V tem okviru se predložitveno sodišče sklicuje na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP), in zlasti na sodbi ESČP z dne 28. avgusta 2018, Vizgirda proti Sloveniji (CE:ECHR:2018:0828JUD), in z dne 21. februarja 1984, Öztürk proti Nemčiji (CE:ECHR:1984:1023JUD000854479), iz katerih naj bi izhajalo, da je, prvič, pravica do pridobitve prevoda odločbe in informacije glede možnosti vložitve pritožbe del bistvenih elementov pravice do poštenega sojenja in, drugič, da se pravice, ki jih zagotavlja člen 6 EKČP uporabljajo tudi v zadevah manjše teže, vključno s tistimi, ki se nanašajo na prekrške. Tudi samo Sodišče naj bi v sodbi z dne 12. oktobra 2017, Sleutjes (C-278/16, EU:C:2017:757), menilo, da se obveznost prevoda uporablja tudi v zadevah v zvezi z manjšimi kršitvami.
- 20 V teh okoliščinah je Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (občinsko sodišče Lodž center v Lodžu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali vročitev odločbe o naložitvi denarne kazni kaznovani osebi, ne da bi bil zagotovljen njen prevod v jezik, ki ga naslovnik razume, dovoljuje organu države izvršiteljici te odločbe, da zavrne njeno izvršitev na podlagi določb o prenosu člena 20(3) Okvirnega sklepa [2005/214] zaradi kršitve pravice do poštenega sojenja?“

Vprašanje za predhodno odločanje

- 21 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 20(3) Okvirnega sklepa 2005/214 razlagati tako, da organu države članice izvršiteljici omogoča, da zavrne izvršitev odločbe v smislu člena 1(a) tega okvirnega sklepa o naložitvi denarne kazni, če je bila ta odločba vročena njenemu naslovniku, ne da bi ji bil priložen njen prevod v jeziku, ki ga ta razume.
- 22 Najprej je treba poudariti, da je cilj Okvirnega sklepa 2005/214, kot to izhaja zlasti iz njegovih členov 1 in 6 ter uvodnih izjav 1 in 2, vzpostaviti učinkovit mehanizem za čezmejno priznavanje in izvrševanje pravnomočnih odločb, s katerimi je fizični ali pravni osebi naložena denarna kazen

- zaradi storitve ene od kršitev, navedenih v členu 5 tega okvirnega sklepa (sodba z dne 4. marca 2020, Bank BGŻ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 23 Namen Okvirnega sklepa 2005/214 je namreč brez harmonizacije kazenskih zakonodaj držav članic zagotoviti izvršitev denarnih kazni v teh državah na podlagi načela vzajemnega priznavanja (sodba z dne 4. marca 2020, Bank BGŻ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, točka 49).
- 24 Ker se z načelom vzajemnega priznavanja, na katerem temelji sistematika Okvirnega sklepa 2005/214, na podlagi člena 6 tega okvirnega sklepa zahteva, da morajo države članice načeloma brez nadaljnjih formalnosti priznati odločbo o naložitvi denarne kazni, ki je bila posredovana v skladu s členom 4 tega okvirnega sklepa, in nemudoma ukreniti vse potrebno za njeno izvršbo, je treba razloge za zavrnitev priznanja ali izvršbe take odločbe razlagati ozko (sodba z dne 4. marca 2020, Bank BGŻ BNP Paribas, C-183/18, EU:C:2020:153, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 25 Zlasti v zvezi s takimi razlogi za zavrnitev so v členu 7 Okvirnega sklepa 2005/214 v odstavkih 1 in 2 izrecno naštetih razlogi za nepriznanje in neizvršitev odločb, ki spadajo na njegovo področje uporabe.
- 26 Poleg tega v skladu s členom 3 Okvirnega sklepa 2005/214 ta ne more povzročiti spremembe obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, kakor so določena v členu 6 PEU, zaradi česar člen 20(3) tega okvirnega sklepa določa tudi, da lahko pristojni organ države članice izvršiteljice zavrne priznanje in izvršitev odločbe o naložitvi denarne kazni v primeru kršitev temeljnih pravic ali temeljnih pravnih načel, opredeljenih v členu 6 PEU (sodba z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 37).
- 27 Tako lahko pristojni organi države izvršiteljice, če je potrdilo iz člena 4 Okvirnega sklepa 2005/214, ki je priloženo odločbi o naložitvi denarne kazni, razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 PEU, zavrnejo priznanje in izvršitev take odločbe, kadar obstaja eden od razlogov za zavrnitev priznanja in izvršitve, ki so naštetih v členu 7(1) in (2) tega okvirnega sklepa, ter na podlagi njegovega člena 20(3) (sodba z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 28 Med te temeljne pravice spadata, na eni strani, pravica do poštenega sojenja, ki je sestavni del pravice do učinkovitega sodnega varstva, in na drugi strani pravica do obrambe, določena v členu 47, drugi odstavek, oziroma členu 48(2) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, ki glede na pojasnila k tej listini (UL 2007, C 303, str. 17) ustrezata odstavku 1 oziroma odstavku 3 člena 6 EKČP.
- 29 Kot je namreč generalni pravobranilec navedel v točki 75 sklepnih predlogov, je Sodišče priznalo, da cestnoprometni prekršek pomeni „kaznivo dejanje“ (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2021, Latvijas Republikas Saeima (Točke za naložitev kazni), C-439/19, EU:C:2021:504, točke od 86 do 93 in navedena sodna praksa). Zato in kot izhaja iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 6 EKČP, ki jo je treba v skladu s členom 52(3) Listine o temeljnih pravicah upoštevati za razlago člena 47, drugi odstavek, in člena 48(2) te listine, postopek v zvezi z denarno kaznijo, naloženo za tako kršitev, vključno s fazo pred fazo sojenja, spada na področje uporabe člena 6(1) in (3) EKČP (glej v tem smislu sodbi ESČP z dne

19. oktobra 2004, Falk proti Nizozemski, CE:ECHR:2004:1019DEC006627301, in z dne 20. oktobra 2015, Dvorski proti Hrvaški, CE:ECHR:2015:1020JUD0025, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 30 Tako se lahko naslovniki odločbe, ki spada na področje uporabe Okvirnega sklepa 2005/214, sklicujejo na temeljne pravice, določene v členih 47, drugi odstavek, in členu 48(2) Listine o temeljnih pravicah, organi držav članic pa morajo zato zagotoviti spoštovanje teh pravic.
- 31 Zato je treba določiti morebitne obveznosti prevajanja, ki jih imajo organi države članice izdajateljice na podlagi teh določb ob vročitvi take odločbe.
- 32 V zvezi s tem je treba poudariti, da Okvirni sklep 2005/214 ne določa konkretnega načina, na katerega mora biti naslovnik odločbe v smislu člena 1(a) tega okvirnega sklepa, s katerim mu je naložena denarna kazen za cestnoprometni prekršek, o njej obveščen. V členu 7(2)(g) navedenega okvirnega sklepa je namreč navedeno le, da lahko pristojni organ izvršitvene države članice zavrne priznanje in izvršitev take odločbe, če se ugotovi, da glede na potrdilo iz člena 4 zadevna oseba v pisnem postopku v skladu s pravom države izdajateljice ni bila obveščena osebno ali prek zastopnika, pooblaščenega v skladu z nacionalnim pravom, o pravici, da izpodbija odločbo, in o rokih za takšno pravno sredstvo.
- 33 Zakonodajalec Unije je s tem, da je napotil na zakonodajo držav članic, tem prepustil odločitev o tem, kako zadevno osebo obvestiti o pravici do vložitve pravnega sredstva, o roku, da to stori, ter o tem, kdaj začne tak rok teči pod pogojem, da je vročitev učinkovita in da je zagotovljeno spoštovanje pravice do učinkovitega sodnega varstva in izvrševanja pravice do obrambe (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 34 V tem okviru je treba opozoriti, da spoštovanje pravice do učinkovitega sodnega varstva ne zahteva le jamstva dejanskega in učinkovitega prejema odločb, torej njihovo vročitev njihovemu naslovniku (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitieel Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točka 39 in navedena sodna praksa), temveč tudi, da taka vročitev tem omogoča natančno seznanitev z razlogi, na katerih temelji odločba, sprejeta proti njim, ter pravnimi sredstvi proti taki odločbi in v ta namen določenim rokom, da lahko učinkovito branijo svoje pravice in se ob polnem poznavanju zadeve odločijo, ali je navedeno odločbo koristno izpodbijati pred sodiščem (glej po analogiji sodbo z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, EU:C:2013:518, točka 100 in navedena sodna praksa).
- 35 Poleg tega v skladu s členom 6(3) EKČP spoštovanje pravice do obrambe vključuje pravico zadevne osebe, da se jo takoj in podrobno „v jeziku, ki ga razume“ seznanijo o bistvu in vzrokih obtožbe, ki jo bremeni.
- 36 V zvezi s tem je Evropsko sodišče za človekove pravice razsodilo, da ta določba obdolžencu priznava pravico, da je obveščen ne le o vzrokih obtožbe, to je o dejanjih, ki so mu očitana in na katerih temelji obtožba, temveč tudi o pravni opredelitvi teh dejanj, in to podrobno, saj sta natančna in celovita informacija o obtožbah obdolženca in torej pravna kvalifikacija, ki bi jo sodišče lahko podalo za dejanja, ki se mu očitajo, bistveni pogoj za pravičnost postopka (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 25. marca 1999, Pélissier in Sassi proti Franciji, CE:ECHR:1999:0325JUD002544494, točki 51 in 52).

- 37 Poleg tega je Evropsko sodišče za človekove pravice razsodilo, da čeprav člen 6(3) EKČP ne določa obveznosti, da se tujemu obdolžencu predloži pisni prevod vseh listinskih dokazov ali uradnih listin v spisu, ta določba vseeno nalaga, da mora biti vročitev „obtožbe“ tej osebi predmet izredne pozornosti. Po mnenju tega sodišča ima namreč obtožni akt odločilno vlogo pri kazenskem pregonu, ker je obdolženec od vročitve uradno pisno obveščen o pravni in dejanski podlagi njemu očitanih dejanj. Iz tega izhaja, da je lahko obdolženec, ki ne zna jezika, ki ga uporablja sodišče, v praksi v manj ugodnem položaju, če mu ni dostavljen tudi prevod obtožnega akta, sestavljen v jeziku, ki ga razume (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 28. avgusta 2018, Vizgirda proti Sloveniji, CE:ECHR:2018:0828JUD005986808, točke od 75 do 78).
- 38 Poleg tega morajo nacionalni organi preverjanje jezikovnega znanja obdolženca, ki jezika postopka ne obvlada dovolj, ki ga opravijo, da bi ugotovili njegove potrebe po jezikovni pomoči, izvesti glede na različne elemente, kot so narava kaznivega dejanja in sporočila, ki so jih nacionalni organi naslovili na obdolženca, pri čemer lahko vrsta vprašanj odprtega tipa zadostuje za ugotovitev navedenih potreb (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 28. avgusta 2018, Vizgirda proti Sloveniji, CE:ECHR:2018:0828JUD005986808, točka 84).
- 39 Tako je iz točk od 34 do 38 te sodbe razvidno, da spoštovanje pravice do poštenega sojenja in pravice do obrambe organom držav članic, ki naložijo denarno kazen v smislu člena 1(a) Okvirnega sklepa 2005/214, nalaga, da zagotovijo, da je zadevna oseba ob vročitvi odločbe, ki vsebuje to kazen, v jeziku, ki ga razume, obveščena o elementih navedene odločbe, ki so bistveni za to, da lahko razume, kaj se ji očita, in da lahko v celoti izvršuje svojo pravico do obrambe ali o možnosti pridobitve prevoda teh elementov, če je podana potreba. Navedeni elementi zajemajo zlasti dejanja, na katerih temelji vročena odločba, ugotovljeno kršitev, naloženo sankcijo, pravna sredstva zoper to odločbo, v ta namen določen rok, in opredelitev organa, pri katerem je treba vložiti pravno sredstvo. Če zadevna oseba uveljavlja potrebo po prevodu, morajo pristojni organi države članice izdajateljice sprejeti vse potrebne ukrepe za to, da se zagotovi njegova čimprejšnja izdelava.
- 40 Zato lahko pristojni organ države članice izvršitve na podlagi člena 20(3) Okvirnega sklepa 2005/214 nasprotuje priznanju in izvršitvi odločbe v smislu člena 1(a) tega okvirnega sklepa, s katero je bila njenemu naslovniku naložena denarna kazen, če mu je bila ta odločba vročena, ne da bi ji bil priložen prevod elementov, navedenih v prejšnji točki, v jezik, ki ga razume, in mu ne daje možnosti, da po potrebi pridobi tak prevod.
- 41 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da mora ta organ konkretno in natančno zlasti glede na naravo kršitve, glede na obvestila, ki so jih na navedenega naslovnika naslovili nacionalni organi, in glede na dejanske okoliščine, ki so podlaga za vročeno odločbo, preveriti, ali ta naslovnik razume jezik, v katerem mu je bila ta odločba vročena.
- 42 Kot je Sodišče že presodilo, je namreč treba obstoj kršitve pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega varstva presoati glede na specifične okoliščine posameznega primera, zlasti glede na vrsto zadevnega akta, okvir, v katerem je bil sprejet, in pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (sodba z dne 26. julija 2017, Sacko, C-348/16, EU:C:2017:591, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 43 Po drugi strani, kot Evropska komisija upravičeno poudarja v pisnem stališču, mora organ države članice izvršiteljice pred zavrnitvijo priznanja in izvršitve odločbe v smislu člena 1(a) Okvirnega sklepa 2005/214 od organa izdajatelja zahtevati vse potrebne informacije na podlagi člena 7(3)

tega okvirnega sklepa, organ izdajatelj pa jih je dolžan posredovati (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2019, Centraal Justitiele Incassobureau (Priznavanje in izvrševanje denarnih kazni), C-671/18, EU:C:2019:1054, točki 44 in 45 ter navedena sodna praksa).

- 44 Glede na zgoraj navedeno je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 20(3) Okvirnega sklepa 2005/214 razlagati tako, da organu države članice izvršiteljice dovoljuje, da zavrne izvršitev odločbe v smislu člena 1 (a) tega okvirnega sklepa, s katero je naložena denarna kazen za cestnoprometni prekršek, če je bila ta odločba njenemu naslovniku vročena, ne da bi ji bil priložen prevod – v jezik, ki ga ta razume – elementov odločbe, ki so bistveni za to, da mu omogočijo seznanitev s tem, kaj se mu očita, in polno izvrševanje njegove pravice do obrambe, ter ne da bi mu bila dana možnost, da tak prevod na zahtevo pridobi.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 20(3) Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da organu države članice izvršiteljice dovoljuje, da zavrne izvršitev odločbe v smislu člena 1(a) tega okvirnega sklepa, s katero je za cestnoprometni prekršek naložena denarna kazen, če je bila ta odločba njenemu naslovniku vročena, ne da bi ji bil priložen prevod – v jezik, ki ga ta razume – elementov odločbe, ki so bistveni za to, da mu omogočijo seznanitev s tem, kaj se mu očita, in polno izvrševanje njegove pravice do obrambe, ter ne da bi mu bila dana možnost, da tak prevod na zahtevo pridobi.

Podpisi